

David: Shtó bym ja, Knježe, Božo, a fajka je moja křeža, so mje hacž sem pschiwjedł by? (2 Sam. 7, 18) —, dha by ty tež pschischol a by šo dźakował. Jeli so Boža dobrota šo jako hnada pójnawa, dha tež šo Bohu wutrobny dźak dawa.

Samariški to pójna, so bě bješe wscheje šašlužby a dostojnosće dobrotu wot Jesuša dostał. Jeho njebě jenož nusa kaž tamnych k Jesušej dowjedła, ale nashonjena hnada jeho šašo k Jesušej dowjedže, so by nětko wot njeho brał hnadu ša hnadu. „Hdyž tebje jenož nusa k modlitwje wabi, njemóžesch Boha prawje pójnacž. Hdyž pač pomoz bóle hiščeže ponižuje hacž nusa, budže tež wutroba w Božej hnadže wostacž. Samariški šo šašo k Jesušej wróczi; wón nima kědžbu, šchtož czi druhy k temu praja — a ty, njejšy šo ty ženje ludži bojal, so by Bohu cžescž woprowal? Tamny padže na šwoje woblicžo a dźakowasche šo — a ty by husto tak liwki! Tamny je napošledk křwalbu dostał wot Jesuša a wot njeho był žohnowany na cžele a na dušchi. Hdyž běchu šo czi druhy šami šjebali wo wěcžne šbože, dokelž njeběchu šo k Jesušej šašo wrócžili — a šami šebi žórko wscheho dobreho š njedźakownosću šatřkali; — pschetož „Božu dobrotu šabycž, rěka, žórko wscheho dobreho šatřacž, Božu šmilnosć pač křwalicž, rěka, nowu šmilnosć šebi dobycž“, — dha je tón jedyn, kiž šo dźakowasche, k cželnemu wustrowjenju Božu wěcžnu hnadu w Křrystušu namakał a dostał.

Hdže šu czi džewjecžo napošledk wostali w šmjertnej hodžinje?

Komu chžesch šo runacž?

Nječasch kaž Samariški Jesušej šo dźakowacž š rtom, š wutrobu a se žiwjenjom k wěcžnemu šbožu? Šamjeń.

Garbać-Kotecžanski.

15. njedžela po šwjatej Trojizy.

Math. 6, 24—34.

Njestarajče šo! To je našcheho šbóžnika troschtne předomanje, š kotrymž chže wobaracž štyškniwemu štaranju.